

Glasilo DZC Janeza Levca

USTVARJAMO VEZI

Številka 4

Izdaja:

Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca,
Karlovška cesta 18, Ljubljana

Urednici:

Karmen Sadar, Silvia Tavčar

Pomoč pri pisanju in oblikovanju člankov:

Karmen Sadar, Silvia Tavčar

Naklada:

150 izvodov

Izid:

April 2020 (elektronska oblika)

Junij 2020 (tiskana oblika)

DZC IN LETO 2019

S Silvio skupaj oblikujeva časopis. Letos je malo daljši, ker se je veliko dogajalo. Potrudili smo se, da pripravimo zanimivo vsebino. Veseli me, da lahko sodelujem pri ustvarjanju časopisa.

Urednica Karmen Sadar

Pred vami je nova številka našega glasila. Kako hitro gre leto naokoli. Tokratna izdaja je še bolj bogata z vsebino. Največja zahvala gre Karmen. Zaradi njenega angažmaja je nastalo veliko število člankov. Zahvala gre tudi vsem, ki so prispevali s svojo zanimivo vsebino.

Urednica Silvia Tavčar

KAZALO

- Delo in delavnice
- Skrbovin`ca
- Kje še delamo
- Vseživljenjsko učenje
- Aktivnosti v letu 2019
- Sodelavci
- In še se je dogajalo...

DELO IN DELAVNICE

Knjigoveznica

Leto 2019 nam ni prineslo večjih sprememb. Nihče se ni na novo vključil in tudi nihče ni odšel. Ekipa ostaja torej v enaki zasedbi.

Domen pri štetju vrečk.

Metka pri ročnem nanosu lepila.

Dela in aktivnosti je bilo skozi vse leto dovolj. V novembru je bilo naročil za darilne vrečke več kot pretekla leta.

Leto smo kot običajno zaključili s sprehodom po stari Ljubljani. Tokrat smo se še z vzpenjačo povzpeli na Ljubljanski grad. Nato smo se peš podali k Ribničanu na Pogačarjev trg. Tam smo popili čaj in vročo čokolado. Imeli smo prijetno prednovoletno druženje. Bilo je lepo in uspešno leto.

Napisala Marina Uštar

Knjigoveznica ima dolgo tradicijo. Obstaja že 66 let. Franci dela v knjigoveznici že 35 let. Preberite zanimiv intervju z njim.

Kako ti je ime?

Ime mi je Franci. Pišem se Nose. Star sem 53 let.

Kdaj si začel delati v knjigoveznici?

V knjigoveznici sem začel delati maja leta 1983.

Koliko let že delaš v knjigoveznici?

Leta 2020 bo 36 let, kar že delam v knjigoveznici.

Pod katero vodjo si najraje delal?

Najraje delam z gospo Marino v DZC-ju. Gospa Marina je prijazna šefinja.

Kje si najraje delal?

Najraje sem delal na Karlovški pri Podgoršek Miru. Je bil zelo strog šef.

Ali ti je delo v knjigoveznici všeč?

Da, delo mi je zelo všeč.

Kaj delaš v knjigoveznici?

V knjigoveznici delam različne stvari. Zgibam

vrečke, zdravstvene kartone, čistim črke, delam koledarje. Sem tudi v kuhinji.

Kako se razumeš s sodelavci?

Z vsemi sodelavci se zelo dobro razumem.

Kaj najraje delaš?

Najraje zgibam vrečke in čistim črke.

Kaj bi še rad počel?

Zaenkrat sem zadovoljen s svojim delom.

Kakšne načrte imaš v prihodnosti?

Nobenih nimam.

Si želiš, da bi bilo v letu 2020 kaj drugače?

Zaenkrat ne. Tako, kot je, je dobro.

Kaj počneš v prostem času?

V prostem času berem knjige, grem na sprehod, gledam kvize. Rad gledam *Slovenski pozdrav* in *Joker*. To je kviz na RTV1, ki ga vodi Mario Galunič. Gledam tudi *Ujemi sanje*.

Zakaj te kličejo mali Franci?

Zato, ker sva dva Francija.

Ali že kaj razmišljaš o upokojitvi?

Ne, rad bi še delal, dokler bom lahko.

Kaj boš počel, ko se upokojiš?

Hodil bi na izlete.

Kaj je tvoja neuresničena želja?

Da bi šel enkrat v življenju na Portugalsko v mesto Fatima.

Intervju opravila Karmen Sadar

Ustvarjalna delavnica

Naš vsakdan se prične ob 7. uri. Polepšamo si ga z jutranjo kavico in zdravim zajtrkom. Dnevi v ustvarjalni delavnici so različni. Velik poudarek skozi dan je namenjen delu in pogovoru. Pa tudi druženju in telovadbi. Mentorji in uporabniki se dogovorimo o poteku dela.

Naši izdelki so unikatni in uporabni. Izdelani so za različne priložnosti. Delamo voščilnice, skodelice in druge glinene izdelke, naravna mila, nakit iz polstenih kroglic, ...

Nastajajo z različnimi tehnikami in materiali.

Daša pri šivanju voščilnic.

Eva pri polstenju kroglic.

V izdelavo vložimo veliko truda in napora. Izdelke nato odnesemo v Skrbovin`co, kjer vsak izdelek najde kupca.

Bojan pri rezanju filca.

Med 14. in 15. uro se uporabniki odpravijo domov. Večina odhaja domov z avtobusom. Nekateri odidejo domov v spremstvu staršev.

Napisala Anica Vilfan

Šivanje zmajčkov

Zmajčke sem začel šivati leta 2017. Na dan zašijem približno dva majhna zmajčka. Zmajčki grejo potem v Skrbovin`co, kjer se prodajajo. Komaj dovolj hitro jih zašijem, pa jih že zmanjka. Od vseh izdelkov se najbolj prodajajo prav zmajčki. Najprej napolnim glavo z drobnim filcem. Filc na tanko strižeta Marko in Anže. Potem zašijem glavo in trup, ki sta tudi

napolnjena s filcem. Na koncu zašijem še trebuh in grivo. Zelo rad šivam zmajčke. Sodelavci pravijo, da sem najboljši v šivanju.

Napisal Sandi Štravs

Vzdrževalni in zeleni program

V letu 2019 smo vsak dan lepo skrbeli za našo hišo in park. Ponovno so nam prišli pomagati prostovoljci iz SIJ. S skupnimi močmi smo obnovili uto, klopco, vrt. V letu 2019 smo začeli s prenovo balkona. Na balkonu bomo lahko jedli kosilo.

Jan grabi listje.

Matjaž
med
SIJ-
evo
akcijo.

Martin Zalar:
En dan v juniju smo šli
v naš park. Anže je
pobiral veje, jaz pa
sem grabil pokošeno
travo.

Jasmina in Anže v parku.

Napisala Jasmina Komić

SKRBOVIN`CA

2019 je bilo uspešno leto. V naših delavnicah je nastalo veliko izdelkov. Ti so našli mesto v Skrbovin`ci. Ne samo mesto, tudi kupca.

Božično – novoletna ponudba v Skrbovin`ci.

V tem letu smo povečali prodajo. Od vseh prodanih izdelkov je 20 odstotkov naših

izdelkov. K temu je prispeval tudi Emir, naš izvrstni prodajalec.

Ponudba naših beležk v Skrbovin`ci.

Ponudba naših polstenih ogrlic.

Ponudba
naših
glinenih
izdelkov.

Vsak mesec smo redno dežurali. Tudi ob popoldnevih in sobotah. Hvaležna sem vsem, ki z veseljem sodelujejo v Skrbovin`ci. Skupaj ustvarjamo zgodbo o uspehu.

Lepo vabljeni, da nas obiščete. Nahajamo se na Mačkovi 1 v Ljubljani. Odprti smo od ponedeljka do sobote!

Napisala Silvia Tavčar

KJE ŠE DELAMO

Moje delo v Jaršah

V Jaršah sem začela delati, ko sem bila stara 18 let. Sedaj delam že 20 let. Najprej sem delala v knjigoveznici pri Jožetu Grosu. Potem smo se zmenili, da začnem delati v razdelilnici hrane v Jaršah.

Od začetka je bila moja mentorica Enisa. V tem letu je šla v penzijo. Sedaj delam s Hasnijo. Skrbim za posodo, da je čista. Posodo najprej operem na roko. Potem jo dam v stroj. Ko stroj opere, zložim posodo

na svoje mesto. Pripravim tudi pribor in krožnike za kosilo. Odnesem smeti, pobrišem pulte in mize, pometem jedilnico.

Delam vsak dan od 7. do 15. ure. V službo pridem z avtobusom. Za delo dobim nagrado. Včasih pridem tudi v DZC. Skupaj gremo na izlet ali se družimo. Takrat se imam zelo lepo.

Napisala Adisa Crnolić

Delo na Žalah

Večkrat sem izrazil željo, da bi še nekje delal. S Silvio sva se pogovarjala o Obi-ju ali Bauhaus-u. Potem se je pojavila ideja o delu na Žalah. Dobili so se z direktorjem in drugimi zaposlenimi na sestanku. Zmenili so se, da

lahko začnem delati enkrat na teden. Aprila sem začel delati v vzdrževalnem programu na Žalah. Nekaj časa sem delal 4 ure na teden. Sedaj delam že 8 ur.

Pri vzdrževalnih delih pulim plevel, pometam parkirišča in grabim listje. Skrbim za urejeno okolico. Na začetku mi je bilo čudno zaradi pogrebov. Na to sem se hitro navadil. Skupaj nas je veliko, ampak se razdelimo po skupinah. S sodelavci se dobro razumem. Veliko se tudi šalimo. Zelo rad grem na Žale. Zadovoljen sem, da sem del ekipe.

Napisal Igor Pavlović

VSEŽIVLJENJSKO UČENJE

V DZC-ju se vedno kaj novega naučimo. To je del življenja. Kako pozdravimo v angleščini. Kaj je razlika med prijateljem in partnerjem. Kako sami sprejemamo nekatere odločitve. To je le nekaj tematik, s katerimi smo se ukvarjali v lanskem letu.

Angleščina

Že od leta 2017 hodim na angleščino. Tečaj angleščine je ob četrtnih. Vodi ga prostovoljka Tatjana. Razdeljeni smo v dve skupini. Jaz hodim v prvo skupino, ki začne ob 13. uri. Učimo se glavne besede. Pišemo si v zvezek, kaj pomeni katera beseda. S Tatjano se vsi dobro razumemo. Dobimo tudi nalogo za domov, ki jo moramo narediti do naslednjega

četrtna. Rad hodim na angleščino, ker se nekaj novega naučim. Moja sestra in njen mož živita v Luksemburgu. Z menoj se pogovarjata v angleščini, tako še malo vadim.

Napisal
Klemen
Mlakar

Predavanje o spolnosti

Tudi letos smo imeli organizirano predavanje. Predavanje je bilo o spolnosti. Predavala nam je starejša gospa. Rekla je, da je pomembno, s kom imamo odnose. Da se moramo dobro

poznati, preden gremo v odnose. Povedala je tudi, da je pomembna zaščita. Izvedel sem veliko novega, kar prej še nisem vedel.

Napisal
Bojan
Bertoncelj

Obisk stanovanjske skupine Vrhovci

V maju smo obiskali stanovanjsko skupino Vrhovci. Šlo nas je za en kombi. Stanovanjska skupina je del VDC Tončke Hočevar.

V tej enoti so samostojni, ker veliko sami naredijo. Stanovalci so nam pokazali svoje sobe, ki jih sami pospravljajo. Imajo tudi vrt, ki ga urejajo. V enoti Vrhovci mi je bilo všeč.

V prihodnosti si predstavljam in želim, da bi tudi sam živel v bivalni enoti. S tem bi bil tudi sam bolj samostojen.

Napisal Domen Rep

Samozagovorništvo

Samozagovorništvo je gibanje, ki ima že daljšo zgodovino. Gre za obliko podpore osebam z motnjo v duševnem razvoju. Krepi se njihovo lastno izražanje in odločanje. Osnovna ideja za tem je: enake možnosti za vse. Gre za učenje spretnosti, ki prinesejo več nadzora nad lastnim življenjem.

V nekaterih ustanovah je samozagovorništvo organizirano v obliki skupinskih dejavnosti. Člani se dobivajo in govorijo o njim pomembnih temah. Zastopajo svoje pravice. Lahko so to pogovori o prehrani, odnosu osebja, finančnih nagradah ali o izboru prostočasnih aktivnosti. Predlogi se potem posredujejo naprej. Tistim, ki vodijo in odločajo o dogajanju v ustanovi.

V naši hiši poskušamo samozagovorniško prakso vnesti v vse sfere našega vsakdanjika. Uporabniki se krepijo in učijo skozi vsakdanje pogovore in situacije.

Kristjan je svoje izkušnje predstavil na dveh posvetih.

Spodbujamo jih k izražanju lastnega mnenja. Informiramo jih in usmerjamo v samostojna dejanja. Spodbujamo jih h komunikaciji in poskušamo vsakemu omogočiti možnost izražanja. To so za njih še kako pomembne izkušnje.

Napisala Silvia Tavčar

Pogovorna skupina

Hodim na pogovorno skupino, ki jo vodita Sabina in Jasmina. Začela je leta 2018. Skupino imamo vsake 14 dni. Tam se pogovarjamo o različnih temah. Tudi o tem, kako spoznati punco ali fanta. O odnosih in prijateljstvu. Pogovarjamo se o migrantih, da bi jih morali spoštovati. Ker so tudi oni ljudje, tako kot mi. Pogovarjamo se o politiki in o volitvah. Kako

spoštovati osebe, ki so drugačne. Pogovarjamo se o bontonu in spoštujemo, kar drugi povedo. Teme lahko sami predlagamo. Pogovarjamo se o stvareh, ki so za nas zanimive.

Napisal Jan Rus

Kaj je lahko branje?

Lahko branje so besede, ki jih lažje beremo in razumemo. Vsi ljudje imamo pravico izvedeti različne stvari, ki jim rečemo informacije.

Lahko branje včasih beremo kot zgodbe, ki so napisane in narisane v knjigah. Za pisanje lahkega branja potrebujemo poznati pravila. Imamo slovenska pravila za lahko branje.

Slovenska pravila za lahko branje so v priročnikih, ki se imenujejo Lahko je brati.

V DZC imamo v lahkem branju jedilnik, hišni red in različna obvestila.

Veseli bomo, če nam boste sporočili, o čem bi radi brali in kaj bi radi še izvedeli.

Napisala Elvira Agić Kek

AKTIVNOSTI V LETU 2019

Dan odprtih vrat

Junija je bil v DZC-ju dan odprtih vrat. Knjigoveznica je obiskovalcem pokazala kaj dela. Zunaj v parku sem bila z Jano in Urško. Z Urško sva zgibali vrečke, Jana pa je vtikala v vrečke vozle. Obiskovalci so si tudi ogledali, kaj dela kreativna delavnica. Nekateri so pomagali pri urejanju našega parka.

Prišli so iz Jarš, Dečkove, Levstikovega trga in nekateri starši. Zunaj sta bila Miha, ki je pekel palačinke in pa Bojan, ki jih je mazal.

Miha in Bojan sta pomagala pri peki palačink.

Poleg palačink smo obiskovalcem ponudili tudi golaž in skutin zavitek. Končali smo ob 13. uri popoldne.

Potem smo počasi pospravili in odšli domov.

Napisala Suzana Brkić

Košarka v Trstu

V petek, 29.3.2019 smo se dobili na Dečkovi ob 8. uri zjutraj. Z avtobusom smo se odpeljali v Trst na mednarodni turnir v košarki. Na tekmovanje smo šli: Igor, Martin, Urška, Kristjan, Toni, Miha, Eva in jaz. Že tedne prej smo z Anico trenirali za turnir.

Igrali smo z Levstikovim trgom. Zmagali smo. Potem smo igrali z Jaršami.

Tudi Jarše smo premagali. Na koncu je vsaka ekipa dobila medalje in pokal. Nato smo šli na kosilo. Po kosilu smo se odpeljali proti Ljubljani.

Napisala
Manca
Vidic

Turnir v Zarji

Junija smo imeli balinarski turnir v ŠD Zarja. Silvia nas je prijavila. Turnir je bil zelo dobro organiziran. V Zarji so naredili dodatno progo z zelenimi in rdečimi krogli. Proga je bila

malo krajša od ostalih. Imela je leseno pregrado, da ne grejo krogle v druge igralne prostore.

Imeli smo več sodnikov. En od njih je dvakratni svetovni prvak v balinanju. Nasploh so bili sodniki zelo dobri in prijazni.

Zarja je organizirala tudi obilno kosilo – čevapčiče, pleskavice in ostalo. Podarili so

nam plastične kozarce in majice z logotipi. Vsi so bili zelo prijazni. Če si zelo dobro vrgel kroglo, so te pohvalili. Nasploh

so hvalili in ti vlivali upanje ves čas.

Napisala Karmen Sadar

Jadranje

Konec maja 2019 je potekal že trinajsti festival »Igraj se z mano«. Na festivalu kot tehnična ekipa sodelujemo tudi fantje iz DZC. Za nagrado nas vodja festivala Boštjan pelje na jadranje.

Meseca oktobra smo Igor, Kristjan, Leon in jaz odšli na pot. V jutranji meglici nas je Jani s kombijem popeljal proti Portorožu. Vožnja je minila hitro. Imeli smo svojega DJ-a Leona, ki je skrbel za glasbo in razpoloženje.

V Portorožu nas je pričakalo vetrovno vreme, zato smo odšli na sprehod v Piran. Tam smo se usedli na teraso in pili kavo. Popoldne je še vedno pihalo in nismo mogli na jadranje.

V marini smo se okopali in popeljali z rešilnim čolnom.

Naslednji dan smo z našo jadrnico šli na morje. Bilo je malo vetra, a smo vseeno odjadrali. Sredi zaliva sva se Kristjan in jaz okopala. Jaz sem prvi skočil v morje. Kristjan me je spraševal, če je voda mrzla. Kosilo smo si pripravili na jadrnici vsi skupaj. Pospravili smo tudi jadrnico in se odpravili proti domu. Bilo je zelo lepo, a prekratko.

Napisala Toni Menart in Jani Lah

Letovanje v Portorožu

22. julija smo šli na morje. Zbrali smo se v službi. Peljali smo se s kombijem. V Portorožu je bilo zelo lepo. Veliko smo se kopali in hodili na sprehode. Tako je hitro minilo in smo se že morali vrniti domov.

Imeli pa smo tudi nekaj nezgod. Prvi dan je imel sodelavec epileptični napad. Reševalci so

ga odpeljali v Izolsko bolnišnico. Malo si je poškodoval glavo, zato so ga morali šivati. V bolnici je

bil en dan, potem je šel domov. Naslednji dan je bilo slabo drugemu sodelavcu in je bruhal. Tretji dan je zbolel še en sodelavec. Oba sta predčasno odšla domov. Tako je minilo morje. Nič se ni odvijalo po načrtu.

Napisali Urška Cvek in Karmen Sadar

Miklavžev bazar

V četrtek, 5.12.2019 smo šli na Miklavžev bazar v VDC Sonček. Nekateri smo šli z avtobusom, ostali so šli s kombijem. Z nami sta bili še Anica in Špela. Prišli so tudi iz drugih VDC-jev. Bilo nas je veliko.

Iz CUDV Radovljica so odigrali gledališko igro. Pel nam je raper Nipke. Na harmoniko je zaigral naš Klemen.

Zunaj smo imeli stojnico. Prodajali smo naše izdelke.

Mentorica Anica je

plesala z Luko. Imeli smo se lepo.

Napisala Katja Keber

Regijske igre SOS

Meseca maja smo se udeležili Specialne olimpiade Slovenije. Šli smo na Vrhniko, kjer so bile regijske igre in smo sodelovali. Z nami so šli Anica, Jasmina in Silvia.

Eni so tekmovali v teku na 50 in 100 metrov. Drugi so tekmovali v skoku v daljino. Nekateri so suvali kroglo in metali vorteks. Približno ob 13. uri je bilo konec regijskih iger. Nato smo pojedli makarone in štrudelj. Cel dan je padal

dež. Bili smo mokri, malo nas je tudi zeblo. Ampak tako pač je v športu.

Napisala Manca Vidic

Izlet v Trst

Na izlet v Italijo smo šli 31.5.2019. Zbrali smo se pred DZC ob 7.45. Jasmina me je z vozičkom peljala do avtobusne postaje. Šofer se je lepo predstavil. Ime mu je bilo Peter. Kot vedno, sem sedela sama spredaj.

Najprej smo šli v Miramare. Tam je dvorec. Vodički je bilo tudi ime Karmen. Vodička nam je povedala kaj pomeni beseda Miramare. Miramare pomeni razgled na morje.

Povedala nam je malo zgodovine o dvorcu in vrtovih Miramare. Z vozičkom nisem mogla iti v dvorec. Kamni so bili zelo veliki. Ostala sem spodaj z Matjažem in Jasmينو. Šli smo na kavo. Naročila in plačala sem za vse tri. Vem, da je težko voziti voziček, ampak Matjaž je kar plesal z njim.

Iz dvorca smo z avtobusom odšli na glavni trg Trsta. Kupila sem štiri magnetke. Tudi za Špelo

enega. Enega sem dala Jasmini, enega pa Matjažu, ker sta me vozila z vozičkom okoli. Kupila sem tudi predpasnik za mami.

Okoli treh popoldne smo odšli v Gradec. Šli smo v gostilno Milič. Z Jasmino sva stavili, da v gostilni ne znajo govoriti

slovensko. Jedli smo samo domačo hrano. Vsega je bilo dovolj. Če mene vprašate, je bilo preveč slano. Ko sem šla še po dva čevapčiča,

sem razbila steklenico domačega vina. Hotela sem plačati škodo. Niso mi dovolili. Rekli so mi, da bom imela 7 let sreče.

Iz gostilne Milič smo odšli okoli petih popoldne. Vozili smo se nazaj namesto naprej, ker avtobus ni prišel skozi podvoz. Poklicala sem mami in ji rekla, da bom ostala kar v Italiji. Mami je rekla naj kar ostanem, če me

kdo vzame. Seveda sva se hecali. Čeprav je imela gospa Elvira slušalke na ušesih, se je razjezila. Rekla mi je naj ne strašim mami. Povedala sem gospe Elviri, da je to hec in, da mami to ve. Potem smo se odpravili proti Sloveniji. Pred DZC smo prišli okoli 18. ure. Mami me je že čakala. Izlet je bil zelo lep.

Napisala Karmen Sadar

* Nekaj zanimive zgodovine o Trstu in o gradu Miramar najdete na zadnji strani glasila.

Skoki v Planici

Marca smo šli s Sabino in Jasmino v Planico. V Planico smo šli z avtobusom. Bili smo bolj spredaj, da smo videli skoke. Navijali smo za naše skakalce. Dobil sem kartico od našega

skakalca Petra Prevca. Seveda s podpisom. Organizator je bila Krka, ki nam je dala tudi kape. Videli smo vse naše skakalce. Na koncu smo odšli na kosilo. Po kosilu smo se odpravili domov. Bilo je zelo zanimivo.

Napisal Anže Zalaznik

SOS košarka

V soboto, 23.11.2019 smo imeli tekmovanje iz Specialne olimpiade Slovenije v košarki. Tekma je bila v OŠ Dobrova. Najprej smo igrali z Jaršami in jih premagali. Drugo tekmo smo igrali proti Levstikovemu trgu in tudi zmagali.

Med tekmami smo imeli počitek. Tako smo si nabrali spet malo moči. Vse tekme smo zmagali. Prišel nas je gledati in za nas navijati tudi Matej Rovšek. Po končanih tekmah smo imeli zaslužen kosilo.

Napisal Martin Zalar

Balinanje

V DZC-ju balinamo. Vsako drugo sredo se s kombijem odpeljemo v športno društvo Zarja. Balinamo skupaj s kolegi iz Želve in VDC Tončke Hočevar. Razdelimo se v skupine in mečemo krogle.

Najprej vržem balinčka, potem pa kroglo. Zmaga tisti, ki se najbolj približa balinčku.

Konec leta nas iz ŠD Zarja vedno počastijo. Pripravijo čevapčiče, pomfri, pleskavico in zelenjavo. Za to smo vedno veseli in hvaležni. Oktobra smo šli tudi v Ajdovščino na tekmovanje SOS. Na koncu sem dobil medaljo. Balinanje mi je všeč. Sploh zato, ker mi gre zelo dobro.

Napisal Darko Momčilović

Novoletno kosilo

V čudovitem okolju ob reki Ljubljanici smo sklenili uspešno in zadovoljno leto 2019.

Kot vsako leto smo se

zbrali vsi zaposleni. Pridružili so se nam še:

Matej – naš direktor,

Tomaž – skrbi za račune, plače in nagrade,

Aleš – nam s svežimi barvami polepša hišo,

Tatjana – vodi delavnico angleščine.

Po kosilu smo se družili. Direktor nas je obdaril z lepim, uporabnim nahrbtnikom.

Izrekli smo si še zadnje lepe želje in se tako tudi službeno poslovili od minulega leta. Bilo je prijetno.

Napisala Marina Uštar

SODELAVCI

V tej številki se predstavljamo: Anja Simović iz knjigoveznice, naš direktor Matej Rovšek, Luka Benedik iz ustvarjalne skupine, nova sodelavka Špela Rožman in Miha Gorenc iz knjigoveznice.

Intervju z Anjo Simović

Kje delaš?

Delam v knjigoveznici Janeza Levca.

Kdaj si prišla v knjigoveznico?

V knjigoveznico sem prišla leta 2005.

Koliko časa si že zaposlena v knjigoveznici?

14 let.

Kako ti je všeč v knjigoveznici?

V knjigoveznici mi je všeč.

Kaj delaš v knjigoveznici?

Delam več stvari. Delam tam, kjer me najbolj potrebujejo. Služba ni zabava, tam se dela. Stvari se jemljejo resno, izdelek je pomemben, da gre kvaliteten k naročniku.

Kako se razumeš z ostalimi sodelavci?

Z vsemi se dobro razumem.

Kakšna šefinja je gospa Marina?

Gospa Marina je prijazna, zabavna in

skrbna šefinja. Poskrbi za vse, kar je potrebno.

Kaj delaš v prostem času?

V prostem času rada preberem kakšno knjigo in hodim na sprehode.

Koliko si stara in kje živiš?

Stara sem 35 let. Živim v Ljubljani.

Kaj rada ješ?

Rada imam sladke jedi ali peciva.

Česa ne maraš?

Ne maram, da me kdo razjezi in laže.

Katera je tvoja največja neuresničena želja?

Moja največja želja je potovanje z družino.

Intervju opravila Karmen Sadar

Intervju z Matejem Rovškom

Katero šolo ste končali?

Nazadnje sem zaključil študij na Pedagoški fakulteti. Pred tem tudi na Fakulteti za matematiko in fiziko ter Fakulteti za družbene vede.

Koliko časa ste že direktor DZC-ja ?

Direktor DZC-ja sem od leta 2000.

Kaj ste delali preden ste postali direktor DZC?

Bil sem učitelj na šoli Janeza Levca v Jaršah. Učitelj sem bil 5 let. Potem sem bil vodja 2 leti v VDC Barka.

Katero delo raje opravljate, delo učitelja ali direktorja?

Z veseljem opravljam obe deli.

Rad sem bil učitelj. Tudi to delo sedaj mi ustreza.

Kakšen je bil DZC na začetku in kakšen je danes?

Na začetku je bila samo knjigovoznica. Knjigovoznica je začela delovati leta 1953. Na začetku je bilo zelo malo zaposlenih. Leta 2009 se je DZC razširil. Dobili smo kreativno delavnico in s tem 20 novih mest.

Kako ocenjujete naše delo v letu 2019?

Delo je izredno produktivno v knjigovезnici. Povečalo se je tudi delo v kreativni delavnici. Hkrati se trudimo, da bi imeli dobre odnose in imeli več prostočasnih aktivnosti.

Kakšen je največji dosežek leta 2019?

Ni enega samega dosežka. Je veliko manjših dosežkov, ko nam uspe kar si želimo. Ne smemo si dajati prevelikih ciljev, ker se lahko zgodi, da jih ne dosežemo.

Kaj menite o Skrbovin`ci?

Skrbovin`ca je izjemna pridobitev. Predvsem zato, ker lahko pokažemo, da so naši izdelki dobri in cenjeni.

Kako vidite naše delo v prihodnosti?

Želeli bi si še kakšno razširitev, vendar čakamo

na državno koncesijo. Najpomembneje pa je, da vzdržujemo dobre odnose in krepimo strokovno delo.

Pred leti ste mi prinesli svoj stol. Kje ste ga dobili in ali ga kaj pogrešate?

Stol sta mi kupila starša. Zaenkrat ga ne pogrešam.

Kaj vam je v življenju najbolj pomembno?

V življenju so pomembne stvari: iskrenost, spoštovanje, zaupanje in zdravje.

Katera je vaša neuresničena želja?

Da bi bilo več razumevanja za osebe s posebnimi potrebami.

Intervju opravila Karmen Sadar

Luka se predstavi

V kreativno delavnico sem prišel leta 2011. Najprej sem delal pri mentorici Mihaeli. Sedaj delam pri mentorici Anici. Z Anico se dobro razumem, ker me tudi ona razume.

Včasih rišem, včasih polstim kroglice iz volne. Velikokrat delam s Karmen. Sva najboljši par v vrtenju bobna. Tako pravi Anica.

Včasih sem nagajiv. Ko piham prah iz bobna me Karmen krega. Rad delam grimase in se mi včasih smejijo.

Lepo rišem. Moje risbe so bile razstavljene na likovnem natečaju Bodi umetnik. Prejel sem že veliko priznanj in nagrad.

V delavnico me včasih pripelje mama, včasih pa oče. Imam brata in sestro, ki imata že svoje otroke. Sem že trikrat stric. Doma rad gledam kviz *Vem* in ugibam besede. Rad hodim na sprehode, čez vikend greva z očetom pogosto na tržnico.

Pri hrani nisem nič izbirčen. Sem eden redkih, ki poje vse, kar imamo na jedilniku. Do drugih sem zelo prijazen in olikan. Vsako jutro pozdravim vsakega sodelavca posebej.

Pri kosilu zaželim vsakemu dober tek. Rad imam svoje sodelavce.

Predstavitev o Luki pripravila Karmen Sadar

Počutje ob sprejemu v DZC

Pravijo, da vsak konec prinese nekaj novega, boljšega. Čeprav se morda tisti trenutek tega ne zavedamo. No, jaz sem imela to srečo.

Ob koncu prejšnje službe sem vedela, kam vodi moja pot. In nisem se motila. Pripeljala me je med dobre, srčne ljudi. Nasmeh na obrazih, iskre v očeh, toplina v srcu. Le kaj več si človek lahko poželi?

Od prvega dne se počutim kot del ekipe, del tima, kolektiva. Tako uporabniki kot zaposleni so me lepo sprejeli. Vedno so mi pripravljene pomagati. Povedati kakšno stvar tudi po dvakrat ali trikrat. Ob tem nikoli ne kažejo slabe volje.

Z veseljem podelijo z mano tako dobre kot slabe trenutke. Ob meni so to kar so. Kar cenim in se veselim, da v meni vidijo osebo vredno zaupanja.

Služba, ki ni le služba. Služba, kjer se vidiš tudi čez deset, dvajset let.

Napisala Špela Rožman

Intervju z Miho Gorenc

Na kratko se predstavi.

Kdo si? Koliko si star? Kaj rad počneš?

Sem Miha. Star sem 25 let.

Vežem, zgibam in drgnem v knjigovelnici.

Kdaj si prišel k nam?

26.6.2018.

Zakaj si želel v knjigoveznico?

Ker mi je všeč delo.

Kako ti je v DZC-ju?

V redu. Včasih mi gre na živce, ko se kdo skrega.

Pri delu sem v veliko pomoč.

Si se navadil na novo službo?

Kar v redu.

Včasih jezim šefe, smo pa vseeno prijatelji 😊.

Ti je bolj všeč v šoli ali pri nas?

Itak da v DZC-ju, ko dobim denar (nagrado).

Intervju opravila Silvia Tavčar

IN ŠE SE JE DOGAJALO...

Evropsko prvenstvo v odbojki v Parizu

V petek, 27.9.2019 smo se na hitro odločili, da gremo v Pariz na EP v odbojki. Spakirali smo stvari in se z avtom odpeljali v München. Od tam smo z letalom poleteli v Pariz.

Finalna tekma je bila 29.9. Za prvo mesto so igrali Srbija–Slovenija. V Parizu je bilo veliko slovenskih navijačev. Prvi niz je dobila Slovenija. Potem pa kot bi naši malo zaspali. Srbi so zelo visoki in

tudi dobro igrajo. V naši reprezentanci pa imamo samo tri malo čez 2 metra visoke igralce. Na koncu našim žal ni uspelo. Moramo športno priznati, da so Srbi pač boljši. Vseeno smo lahko ponosni, da smo prišli tako daleč. Nenazadnje smo evropski podprvaki.

Preden smo odšli domov, smo naredili nekaj slik za spomin. Slikali smo se tudi pod Eifflovim stolpom. V Parizu je bilo zelo lepo. Ta izlet si bom za vedno zapomnila.

Napisala Eva Zavodnik

Moja družina

Imam tri otroke. Najstarejši sin Anej je star 16 let. Hodi v šolo OVI Jarše. Anej ima sestrico Ronjo in bratca Vaneta. Stara sta 4 leta in sta dvojčka. Pri nas doma je vsak dan pestro. Imajo se radi, se pa tudi skregajo. Anej že 5. leto trenira judo. Letos je po njegovih stopinjah stopil še bratec Vane, ki judo trenira že nekaj mesecev. Ronja pa bi rada postala baletka 😊.

Aja, imam tudi ženo Ksenijo. Tudi ona hodi v šolo. Ampak tam uči.

Napisal Matjaž Rupnik

Grčija

Kot vsako leto junija sem šel s starši za 14 dni v Grčijo. Zraven je šla tudi prijateljica. Šli smo na otok Karpatos.

Bili smo v hotelu, imeli smo polpenzion. Med 9. in 10. uro dopoldne smo šli na plažo. Tam smo bili do 12. ure. Ko smo pojedli kosilo, smo šli malo raziskovati otok. Na plažo smo šli spet ob 16.

uri popoldne in tam bili do večera. Po večerji smo šli nazaj v hotel in se malo pogovarjali, kaj se je dogajalo čez dan. Vreme je bilo zelo lepo. Dopust je hitro minil in spet je bilo treba iti delati.

Napisal Jure Jerovšek

Treningi konja Prila

Vsak torek grem na trening, kjer jaham konja Prila. Pril je prijazen konj, ampak ni moj. Vsak torek jaham po eno uro. Jahati me uči starejši gospod Lojze. Enkrat se je Pril poškodoval. Takrat sem namesto njega jahala konja Groma. S Prilom se učiva jahati tudi čez ovire.

Pril to zelo dobro obvlada. Nikoli še nisem padla iz njega. Imam ga zelo rada. Komaj čakam na torek, kajti takrat je moj dan.

Napisala Katja Keber

Budva v Črni Gori

V soboto, 28.12.2019 smo se zgodaj zjutraj odpeljali v Budvo. Vozili smo se osem ur. Ko smo prišli v hotel smo imeli večerjo. Naslednji dan smo šli peš do mesta. Šli smo si pogledati še ostala mesta v Črni Gori. Pogledali smo si Bar, Ulcinj, Sveti Štefan in Cetinje, kjer je Skadarsko jezero.

Po večerji smo šli na koncert Zdravka Čolića. Na koncertu je bilo veliko ljudi. S seboj smo vzeli šampanjec in tri kozarce. Ogledali smo si ognjemet.

Naslednji dan smo šli takoj po zajtrku domov. Peljali smo se še kar dolgo. Skratka, bilo mi je še kar všeč in ne bom nikoli pozabila.

Napisala Eva Zavodnik

Za konec še malo razvedrila!

Poišči geslo iz vprašanj!

Obkroži črko pred pravilnim odgovorom!

Zapiši jih v spodnje polje.

--	--	--	--	--	--	--

Kaj so sardele?

Z. Ptice

S. Ribe

O. Rastline

L. Kopitarji

Kateri mesec je februar?

S. 5.

L. 2.

M. 1.

F. 3.

V katerem mestu je v finalu igrala slovenska reprezentanca odbojkarjev?

- A. Pariz
- U. Moskva
- C. Ljubljana
- R. Tokio

Kaj je glavno mesto Slovenije?

- F. Novo mesto
- B. Kamnik
- A. Maribor
- D. Ljubljana

Kdo je Borut Pahor?

- K. Predsednik Slovenije
- L. Nogometni trener
- N. Duhovnik
- C. Ravnatelj Centra Janeza Levca

Iz katere države prihaja pica?

K. Avstrije

O. Italije

S. Hrvaške

E. Amerike

Kaj pomeni FB?

H. Računalnik

G. Telefon

R. Facebook

L. Viber

Pripravila Karmen Sadar

***Zgodovina**

Grad Miramar

Grad Miramar je zgrajen iz istrskega belega kamna. Zgrajen je po načrtu arhitekta Carla Junkerja. Zgraditi ga je dal nadvojvoda Ferdinand Maximilian. Bil je mlajši brat cesarja Franca Jožefa in strasten ljubitelj morja. Grad spaja različne arhitekturne stile. Gradil se je med leti 1856 in 1860. Grad ima sloves, da naj bi bil preklet.

Trst

Leta 1904 je bilo v Trstu odprtje narodnega doma. Zgradil ga je slovenski arhitekt Maks Fabiani. Narodni dom je večnamenska stavba in ponos tržaških Slovencev. V stavbi je bilo več stvari. Med drugim je bil hotel Balkan, 2 restavraciji, banka, gledališka dvorana in

čitalnica. Med prvo svetovno vojno so v celoti požgali narodni dom. Leta 2010 je narodni dom praznoval 90 let od požiga.

V Trstu se je leta 1913 rodil naš slovenski pisatelj Boris Pahor. Star je že več kot 100 let. Na njega smo Slovenci lahko zelo ponosni. Piše izjemno dobre knjige. V nekaterih knjigah opisuje Slovenijo med prvo svetovno vojno. Prestal je prvo in drugo svetovno vojno. Boris Pahor je bil povabljen k predsedniku Borutu Pahorju. Ta mu je podelil priznanje za življenjsko delo.

Pripravila Karmen Sadar